

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 5C/1172/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1308208784
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Štiglicová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2015:1308208784.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok pred sudkyňou JUDr. Michaelou Štiglicovou, v právnej veci navrhovateľa: C.. P. L., bytom K. Č.. XX, XXX XX V., zastúpený: JUDr. Peter Arendacký, advokát so sídlom Čapkova 2, 811 04 Bratislava, proti odporcovi v I. rade: Y. U., nar. XX.X.XXXX, bytom B. V. Č.. XX, XXX XX L., zastúpený: Mgr. Oliver Krist, advokát so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, v II. rade: Štrkopiesky Hrubá Borša, Majer - Malá Borša, Hrubá Borša, IČO: 35 938 064, zastúpený: JUDr. Soňa Vlhová, advokátka so sídlom: Námestie M. Benku 5, 814 99 Bratislava, v III. rade: VKfarm s.r.o., Nálepkova 28, Piešťany, IČO: 438 605 83, zastúpený: JUDr. Ján Kanaba, advokát so sídlom J. Zemana 3141/101, 911 01 Trenčín, o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania odporcovi v I. rade, ktoré budú vyčíslené v samostatnom písomnom rozhodnutí, všetko do troch dní po právoplatnosti.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania odporcovi v II. rade, ktoré budú vyčíslené v samostatnom písomnom rozhodnutí, všetko do troch dní po právoplatnosti.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania odporcovi v III. rade, ktoré budú vyčíslené v samostatnom písomnom rozhodnutí, všetko do troch dní po právoplatnosti.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava III. dňa 14.7.2008, postúpeným tunajšiemu súdu ako vecne a miestne príslušnému, žiadal navrhovateľ súd, aby určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, kat. úz. B. V. parc. č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere XXX.XXX m², parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere X.XXX m², parc. č. XXX - ostatné plochy o výmere XX.XXX m², na LV č. XXX, kat. úz. B. V. ako parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere XX.XXX m², na LV č. XXX, kat. úz. B. V. ako parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere XXX m² a parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere XXX.XXX m², patria do dedičstva po nebohom L.. R. L., nar. X.XX.XXXX, zomrelom dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom B. V. XXX.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je zákonným dedičom po jeho otcovi L.. R. L., ktorý dňa XX.XX.XXXX uzavrel s odporcom v I. rade kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola parc. č. XXX - orná pôda o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXX m² a parc. č. XXX orná pôda o výmere XXX.XXX m², ktoré nehnuteľnosti boli evidované na Katastrálnom úrade v F. na LV č. XXX, pre kat. úz. B. V.. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 3.673.464,- Sk. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol podaný na Okresný úrad v F., odbor katastrálny dňa 26.1.1999 a bol zaevidovaný pod č. X.. Kúpna zmluva podľa navrhovateľa vykazovala nedostatky a to: nebola uvedená

štátna príslušnosť navrhovateľa, t.j. odporcu a prevádzané nehnuteľnosti neboli ocenené podľa PBEJ - OU, Odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného a vodného hospodárstva v Senci. Do spisu X. bolo založené plnomocenstvo zo dňa 23.2.1998, ktorým účastníci kúpnej zmluvy splnomocnili advokáta L.. X.Í. X., na zastupovanie vo všetkých právnych úkonoch, na podanie zmluvy, prevzatie zmluvy a vzdanie sa opravného prostriedku voči rozhodnutiu o vklade vlastníckeho práva vydaného príslušným OU. V spomínanom spise sa nachádza kúpna zmluva zo dňa XX.XX.XXXX, predmetom ktorej sú vyššie uvedené nehnuteľnosti, prvá strana je preškrtnutá, a na nej je rukou napísaná poznámka „Zmluva bola prepracovaná“. Ďalej je v spise založená ďalšia kúpna zmluva, zo dňa XX.XX.XXXX, predmetom ktorej sú vyššie spomínané nehnuteľnosti a ktorá bola Katastrálnym úradom zavkladovaná. Navrhovateľ má za to, že kúpna zmluva je neplatná, nakoľko bola vyhotovená dňa XX.XX.XXXX, podpisy účastníkov boli overené dňa 16.12.1998, podľa čl. 3 zmluvy sa uvádza „cena prevádzaných nehnuteľností bola stanovená v zmysle určenia BPEJ - OU, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného a vodného hospodárstva v F. zo dňa 5.1.1999, celkove na 5.129.958,80 Sk. Zo znenia čl. 3 kúpnej zmluvy, ktorá bola podpísaná a zviazaná u notára je nepochybné, že nejde o originál kúpnej zmluvy podpísanej jej účastníkmi dňa XX.XX.XXXX. Účastníkom kúpnej zmluvy v deň podpísania kúpnej zmluvy nemohlo byť známe, aký obsah bude mať list Okresného úradu v F. č.j. X/XXXX zo dňa X.X.XXXX, ohľadne zaradenia predávaných nehnuteľností do BPEJ. Táto skutočnosť má za následok, že nejde o kúpnu zmluvu, ktorá bola na jednej listine, pretože ide o kúpnu zmluvu vytvorenú z dvoch samostatných listín a že jej obsah nie je zhodný s obsahom, ktorý účastníci kúpnej zmluvy podpísali dňa XX.XX.XXXX a nie je výrazom ich vôle. Ďalej plnomocenstvo nebolo podpísané L.. R. L. a tak L.. X.T. nebol oprávnený konať za L.. L. v konaní o registráciu kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, L.. L. nikdy neschválil konanie L.. X. a rovnako toto konanie nebolo schválené ani dedičmi po L.. L.. Navrhovateľ má za to, že kúpna zmluva, ktorú odporca v I. rade uzavrel s L.. L. je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ a odporca v I. rade sa nemohol stať vlastníkom nehnuteľnosti, a to ani za predpokladu, že kataster nehnuteľností povolil vklad vlastníckeho práva pre odporcu v I. rade. Vzhľadom na túto skutočnosť odporca v I. rade nemohol následne previesť vlastnícke práva k niektorým z týchto nehnuteľností na odporcu v III. rade a tento následne na odporcu v II. rade, nakoľko každý môže previesť na iného len toľko práv a povinností, koľkých je nositeľom on sám, nie je pri tom rozhodujúce, či účastník zmluvy má vedomosť o jej neplatnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R35/75 a R22/75.

Odporca v I. rade žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že mal za to, že v danom prípade nejde o absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, zmluva je platná a neobchádza ani dobré mravy. K doplneniu zmluvy došlo v priestoroch Správy katastra v F., za osobnej účasti účastníkov zmluvy a to odporcu v I. rade a neobého R. L. a pracovníčky Správy katastra F.. K žiadnemu protiprávnemu zásahu do obsahu zmluvy zo strany jej účastníkov nedošlo a obsah zmluvy odzrkadľoval vôľu jej účastníkov. Kúpna zmluva nevykazuje žiadny zo znakov absolútnej ani relatívnej neplatnosti tak, ako to predpokladá § 40, resp. 39 OZ. Zároveň namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. Nakoľko rozhodnutím o predmete dedičstva tak, ako to žiada navrhovateľ, nemožno prejudikovať platnosť troch kúpnych zmlúv.

Odporca v II. rade žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že v spornom konaní súd nie je oprávnený rozhodnúť o tom, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelom právnom predchodcovi navrhovateľa. V danej veci chýba naliehavý právny záujem na určovacej žalobe v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. Taktiež argumentoval tým, že nehnuteľnosti boli odporcom v II. rade nadobudnuté dobromyseľne.

Odporca v III. rade rovnako žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že žaloba podaná na určenie dedičstva sa v celom rozsahu opiera o fikciu neplatnej zmluvy z dôvodu jej doplnenia, pôvodný predávajúci nikdy nespochybnil túto vôľu, vôľa bola jasne daná, zároveň nespochybnil výplatu kúpnej ceny, ktorej časť sa objavila aj v dedičskom konaní. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, tvrdenie, že zmluva mala byť sfaľovaná nebolo preukázané svedeckou výpoveďou, ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby poukázal na premlčanie, keďže navrhovateľ neuplatnil svoj nárok do troch rokov, kedy tak prvýkrát mohol urobiť, zároveň žiadal zamietnuť žalobu z dôvodu, že v danej veci chýba naliehavý právny záujem na určovacej žalobe v zmysle § 80 písm. c) O.s.p.

Vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 22.3.2009 navrhovateľ k tvrdeniu odporcu v I. rade, že zmluva bola dopracovaná podľa požiadaviek OU - odboru katastrálneho v F., a to doplnením štátneho občianstva účastníkov kúpnej zmluvy a zároveň bola uvedená hodnota nehnuteľnosti v rámci určenia BPEJ - OU odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v F., uvádza, že k

odstráneniu nedostatkov došlo tak, že bola prepracovaná prvá strana kúpnej zmluvy podľa požiadaviek katastrálneho úradu, došlo k rozpojeniu pôvodnej kúpnej zmluvy, podpísanej na notárskom úrade a následnému spojeniu novovytvorenej prvej strany kúpnej zmluvy s druhou stranou pôvodnej kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. K spomínanému odstráneniu nedostatkov kúpnej zmluvy došlo po dni 26.1.1999. Z uvedeného navrhovateľ vyvodzuje, že zmluva na základe ktorej katastrálny úrad povolil vklad vlastníckeho práva k predávaným nehnuteľnostiam nebola účastníkmi kúpnej zmluvy podpísaná dňa XX.XX.XXXX, táto nová kúpna zmluva nevyjadrovala skutočnú vôľu účastníkov kúpnej zmluvy a kúpna zmluva netvorila jednu listinu, čo je podmienkou jej platnosti (R 69/20001). K vyjadreniu odporcu v II. rade navrhovateľ uviedol, že keďže kúpna zmluva, ktorá bola predmetom vkladového konania, je absolútne neplatným právnym úkonom a preto nie je rozhodné, či účastníci zmluvy o jej neplatnosti vedeli alebo nie (R 33/75). To isté platí aj pre kúpne zmluvy uzavreté medzi odporcom v I. rade a odporcom v III. rade a odporcom v II. rade. Čo sa týka vyjadrenia odporcu v III. rade, navrhovateľ poukazuje na predpoklad, že katastrálny úrad posudzoval platnosť zmluvy iba z pohľadu, či zmluva obsahuje náležitosti požadované katastrálnym zákonom a zmluvu neposudzoval z hľadiska jej platnosti v zmysle ustanovení OZ. Pokiaľ by katastrálny úrad tak podľa navrhovateľovho názoru bol urobil, kúpnu zmluvu by musel považovať za neplatnú a nepovolil by vklad vlastníckeho práva k predávaným nehnuteľnostiam. Samotné povolenie vkladu vlastníckeho práva na základe zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX nerobí túto zmluvu platnou, nakoľko absolútne neplatný právny úkon nie je možné konvalidovať a ani ratifikovať. Pritom absolútne neplatná zmluva má za následok taký stav, akoby žiadna zmluva neexistovala a na základe neexistujúcej zmluvy nie je možné povoliť vklad vlastníckeho práva k predávaným nehnuteľnostiam. Taktiež v danej veci nemá význam tá skutočnosť, či odporca v III. rade pri nadobudnutí nehnuteľnosti od odporcu v I. rade bol dobromyseľný alebo nie.

V predmetnej veci bol na pojednávaní dňa 14.10.2009 vypočutý svedok L.. C. B., ktorý vypovedal, že L.. R. L. aj odporca v I. rade boli jeho dlhoroční priatelia a požiadali ho, aby sa zúčastnil ich vzájomných rokovaní týkajúcich sa predaja nehnuteľností. L.. R. L. jednoznačne prejavil vôľu predáť pozemky, ktoré sú predmetom tohto sporu odporcovi v I. rade. Dohodli sa aj na kúpnej cene a sám bol svedkom, že peniaze boli vyplatené. Zmluvy vyhotovoval a všetko vybavoval L.. X.. L.. B. vo svojej výpovedi uviedol, že L.. R. L. sa mu sťažoval, že manželka a syn sa ho snažia podviesť, že „sa k nemu nechovajú ako k otcovi a že nechápe ako sa mu dostal L.. P. pod kožu - bývalý príslušník ŠtB, hovoril o podvodoch svojej manželky a syna, že ho chcú obrať o majetok“. Kúpna zmluva sa mala podpisovať v kaviarni hotela Kyjev, kde ho podpísali L.. L. a pán U. za prítomnosti L.. X. a svedka B.. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľa, či bol robený nejaký dodatok k zmluve svedok uviedol, že myslí, že sa jednalo len o spresnenie niektorých údajov.

Tunajší súd rozsudkom č. k. 5C/1172/2008-211 zo dňa 18.11.2009 návrh v plnom rozsahu zamietol. Zároveň zaviazal navrhovateľa k náhrade trov právneho zastúpenia odporcu v I. až III. rade. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Podľa ustálenej judikatúry a súdnej praxe súd nie je oprávnený rozhodnúť o tom, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelom právnom predchodcovi navrhovateľa. Je oprávnený rozhodnúť o vlastníctve poručiťela ku dňu jeho smrti, nemôže však rozhodnúť, že určitá vec je predmetom dedičstva, takýto právny záver je vyhradený výlučne súdu, ktorý prejednáva dedičstvo podľa ustanovení §175 a nasl. O.s.p., ktorými účastníkmi sú iba potencionalni dedičia. Vzhľadom k tomuto v danej veci na strane navrhovateľa chýba naliehavý právny záujem na určovacej žalobe podľa vyššie citovaného ustanovenia. Ďalej potom nebolo potrebné, aby sa súd zaoberal meritom veci po stránke skutkovej a právnej.

Voči rozsudku podal dňa 16.12.2009 odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo napadnutý rozsudok zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa v rozpore so zákonom nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, nesprávne posúdil následky spojené s petitom návrhu keď sa účelovo snažil vzbudiť dojem, že rozhodnutie by malo mať vplyv na obnovenie jeho vlastníckeho vzťahu v katastri nehnuteľností a na základe takéhoto nesprávneho názoru nesprávne posúdil právny záujem na podaní návrhu a vyriešení predbežných otázok. Domáhal sa určenia, že nehnuteľnosti špecifikované v návrhu patria do dedičstva po zomrelom L.. R. L., teda že súd v tomto prípade nemá rozhodovať o tom, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností ani o tom, či kúpne zmluvy, na základe ktorých mali odporcovia v I. až III. rade nadobudnúť nehnuteľnosti, sú platné alebo nie. Dôvodil, že k nadobudnutiu dedičstva

nedochádza len smrťou poručiteľa; právna úprava dedičského práva vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobudnutí dedičstva, okrem iného predpokladá, že dedičstvo po poručiteľovi musí byť súdom prejedané a rozhodnuté aj bez návrhu a v konaní o dedičstve musí byť prejedaný tiež majetok, ktorý nebol známy pri pôvodnom rozhodnutí o dedičstve. Podľa rozhodnutia súdu o potvrdení dedičstva, alebo o vyporiadaní dedičov sa dedičstvo nadobúda s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa, pričom v dobe po smrti poručiteľa, až do potvrdenia dedičstva, alebo jeho vyporiadania právoplatným rozhodnutím súdu tu nemôže byť istota, s akým výsledkom konanie o dedičstve skončí, kto bude poručiteľovým dedičom a ako bude vyporiadané medzi viacerými dedičmi. Úmrtný list vlastníka nehnuteľností a rodný list dediča nie sú takými listinami, na základe ktorých by príslušná správa katastra vykonala na liste vlastníctva zmenu v osobe vlastníka a namiesto zomrelého by ako vlastníka nehnuteľností vyznačila dediča. Takouto listinou je len rozhodnutie súdu vydané v dedičskom konaní, alebo osvedčenie o dedičstve vydané notárom v dedičskom konaní. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2008, sp.zn. 1Cdo 26/2007, z ktorého vyplýva, že výrok rozsudku, ktorým sa navrhovateľ domáha určenia, že určité veci patria do dedičstva po poručiteľovi, plne rešpektuje úpravu zakotvenú v § 80 písm. c/ O.s.p. a dedič, prípadne jeho právny zástupca, má vždy naliehavý právny záujem na určení, že určité veci patria do dedičstva po poručiteľovi, ktorého sa môže domáhať voči osobe, ktorá nie je poručiteľovým dedičom. Vytkol súdu prvého stupňa, že nezohľadnil skutočnosť, že rozhodnutie súdu v spore o určení, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, nenahrádza konanie o dedičstve podľa § 175a a nasl. O.s.p. a samotné prejednanie dedičstva po poručiteľovi v nesporovom dedičskom konaní by nemohlo odstrániť spornosť vlastníctva k tomu istému predmetu medzi navrhovateľmi, ako poručiteľovými dedičmi na jednej strane a odporcami, ktorí nie sú účastníkmi dedičského konania na strane druhej a vo svojom výsledku iba založilo dôvody pre ďalší spor o určenie vlastníctva, keď rozhodnutie v dedičskom konaní je deklaratórnym a zaväzuje iba účastníkov tohto konania. Uviedol, že názor prvostupňového súdu o neexistencii naliehavého právneho záujmu na takomto určení v prípade, že pôvodné zápisy v katastri nehnuteľností boli dotknuté ďalšími právnymi zmenami vzhľadom na uvedenú judikatúru neobstojí a ak má súd rozhodnúť o petite jeho návrhu, musí ako predbežnú otázku vyriešiť, či kúpne zmluvy, ktoré boli uzavreté v súvislosti so spornými nehnuteľnosťami a na základe ktorých mali nadobudnúť vlastníctvo odporcovia v I. až III. rade, sú platné. Navrhovateľ v odvolaní taktiež namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, nakoľko podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z. ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci, alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu. Dôvodil, že v prípade konania o určenie dedičstva ide o konanie, v ktorom sa poplatky vyrubujú podľa položky 1 písm. 2 sadzobníka súdnych poplatkov a rovnaký prístup sa uplatňuje aj pri výpočte trov právneho zastúpenia, a teda konanie o určenie dedičstva v danej veci, ktorého výsledkom nie je nadobudnutie veci do vlastníctva, nemôže byť považované za konanie, pri ktorom možno určiť hodnotu predmetu sporu.

Odvolanie odôvodnil aj tým, že súd nešpecifikoval ustálenú judikatúru, na ktorú sa v rozsudku odvoláva, nesúhlasí s právnym názorom súdu v tom, že rozhodnutie oprel o dva predpoklady, a to, že navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem a že na rozhodovanie o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva nie je príslušný.

Napokon súdu vytkol aj skutočnosť, že samotné konanie na súde prvého stupňa trpí vadou a to z dôvodu, že súd napriek zmene vlastníckeho práva odporcu v III. rade nekonal s novým vlastníkom. Žiadal odvolací súd rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa vyjadril odporca v I. rade, ktorý žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že kúpna zmluva nevykazuje žiadny zo znakov absolútnej ani relatívnej neplatnosti, tak, ako to predpokladá § 39 a 40 OZ. Taktiež podľa jeho názoru navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem.

Poukázal na skutočnosť, že v prípade predmetných nehnuteľností sa nejedná o sporný ani novoobjavený majetok, o ktorého existencii by sa navrhovateľ dozvedel až po právoplatnom dedičskom rozhodnutí - osvedčení o dedičstve sp.zn. 21D 89/2000, Dnot 112/2000, keď v dedičskom konaní bola do aktív dedičstva zaradená aj údajne nevyplatená pohľadávka z ich predaja. Navrhovateľ bol účastníkom dedičského konania, uznal existenciu a platnosť kúpnej zmluvy a spolu s ostatnými dedičmi si voči odporcovi v I. rade na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uplatnil pohľadávku titulom neuhradenej časti kúpnej ceny v sume 1.838.262,--Sk. Dedičské rozhodnutie navrhovateľa (ako i ostatných dedičov) zaväzuje, deklaruje jeho právne postavenie vo vzťahu k majetku po zosnulom L..

R. L., a preto navrhovateľ nemôže mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Dôvodil, že naliehavý právny záujem môže byť v zmysle ustálenej judikatúry daný iba vtedy, ak by právo navrhovateľa bolo ohrozené, alebo ak by sa jeho právne postavenie stalo neistým. To však v danej veci nie je naplnené, keďže dedičia sa stali na základe právoplatného dedičského rozhodnutia vlastníkami pohľadávky z predaja nehnuteľností a môžu sa aj súdnou cestou domáhať jej zaplata. Ak bola do dedičstva právoplatne zaradená predmetná pohľadávka, logicky nemôže byť do dedičstva zaradená aj samotná nehnuteľnosť, keďže dedičia nemôžu po poručiteľovi nadobudnúť pohľadávku z predaja nehnuteľností a súčasne vlastníctvo predaných nehnuteľností. Poukázal na to, že v konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva nemožno meniť výsledky pôvodného dedičského konania. Túto zásadu je povinný rešpektovať aj konajúci súd, a preto na určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, ktoré by v danej veci odporovalo právoplatnému rozhodnutiu o dedičstve, nie je daný naliehavý právny záujem. Tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, podľa ktorého mal súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., označil za účelovo vykonštruované, nakoľko v prípade určovacej žaloby, ktorej predmet je oceneľný peniazmi, sa vždy vychádza z hodnoty veci, a teda z tarifnej odmeny podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., na čo poukázal už vo svojom vyjadrení v priebehu konania na súde prvého stupňa s odkazom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. II.ÚS 538/2010. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu sa vyjadril odporca v II. rade, ktorý taktiež žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Odporca ďalej uviedol, že podľa jeho názoru podaním tejto žaloby navrhovateľ len zastieral svoj zámer dosiahnuť neplatnosť kúpnych zmlúv, keďže návrh na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v I. rade by už nemohol podať z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ako i dôvodu, že návrh o neplatnosť právneho úkonu je možné podať v lehote do troch rokov od uzatvorenia zmluvy, pričom kúpna zmluva bola uzavretá v roku 1998 a vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech odporcu v I. rade bol povolený v roku 1999. Dôvodil, že platnosť právneho úkonu sa musí posudzovať so zreteľom na okolnosti daného prípadu v okamihu, kedy k právnemu úkonu došlo a uzavretie kúpnej zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v I. rade jednoznačne nebolo v rozpore s ustanovením § 37 ani § 39 Občianskeho zákonníka. Stotožnil sa tiež s rozhodnutím prvostupňového súdu o trovách konania vypočítaných v súlade so zákonom. Nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že súd mal rozhodnúť o trovách konania podľa § 11 ods. 1 písm. a Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keďže hodnota predmetu sporu vyplýva z návrhu a z obsahu spisu.

Odporca v III. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že podľa neho účastníkom konania mala byť aj druhá dedička U.. Z. L.. Taktiež uviedol, že dôvody uvádzané navrhovateľom nemôžu a nemohli zakladať absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, pretože na jednej strane nepreukázal naliehavý právny záujem na tomto určení a na druhej strane neuniesol dôkazné bremeno vo svojom zmätočnom tvrdení, že zmluva nebola prejavom vôle L.. R. L., že nie je zhodná s pôvodným obsahom, že nejde o originál a že splnomocnenie malo byť sfaľované. Žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru prvostupňový súd správne návrh zamietol, keď navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Poukázal na to, že v prípade dôvodnosti návrhu by muselo ísť buď o právny vzťah alebo právo už existujúce, alebo takú procesnú alebo hmotnoprávnu situáciu navrhovateľa, v ktorej by v existujúcom právnom vzťahu mohol byť objektívne ohrozený, prípadne pre svoje neisté postavenie vystavený konkrétnej ujme. Súd prvého stupňa dôvodne konštatoval, že je oprávnený rozhodovať o vlastníctve poručiteľa ku dňu jeho smrti a nie o tom, čo je predmetom dedičstva, navyše keď dedičské konanie bolo dávno skončené a predmetné nehnuteľnosti na základe platných právnych úkonov vlastnili noví vlastníci. Poukázal tiež na skutočnosť, že petit návrhu nie je v súlade s jeho obsahom, keďže navrhovateľ žiadal skúmať neplatnosť kúpnej zmluvy, avšak domáhal sa určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Vyslovil názor, že navrhovateľ má v prípade presvedčenia o svojom neistom postavení v danej veci možnosť podať návrh na určenie vlastníckeho práva, pričom však ním uvádzané dôvody nemôžu zakladať absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, keďže navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k jeho tvrdeniam, že zmluva nebola prejavom vôle L.. R. L., že nie je zhodná s pôvodným obsahom, že nejde o originál a že splnomocnenie malo byť falšované. Poukázal na skutočnosť, že L.. R. L., ktorý bol ako jediný oprávnený na podanie takéhoto návrhu, sa nikdy nedomáhal určenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, riadne prevzal kúpnu cenu, tú navrhovateľ ako oprávnený dedič aj nadobudol, ktorá bola preukázaná výpoveďou svedka v dedičskom

konaní. Dôvodil, že navrhovateľ nie je oprávnený domáhať sa určenia, že neplatnosti patria do dedičstva, pretože tieto sú vo vlastníctve tretích osôb, na základe slobodného rozhodnutia pôvodného vlastníka. V prípade vyhovenia návrhu by s odstupom viacerých rokov bola narušená právna istota nových vlastníkov, takýto návrh je v rozpore s dobrými mravmi a navrhovateľ sa ako dedič nemôže domáhať svojich práv návrhom, ktorý sa ukrýva za určenie práv, ktorých sa mohol domáhať iba poručiteľ. Stotožnil sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa o trovách konania, keď hodnotu predmetu sporu, ktorú určil sám navrhovateľ v sume 0,70 € za m2 je možné určiť bez akýchkoľvek problémov.

Opravným uznesením zo dňa 18.06.2012, č.k. 5C 1172/2008-407, súd prvého stupňa opravil druhý výrok rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.03.2012, č.k. 5C 1172/2008-380, vo výroku o náhrade trov konania spôsobom tam uvedeným.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co24/2010 zo dňa 26.11.2010 odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, čo odôvodnil tým, že z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ navrhol pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu v zmysle § 92 O.s.p. z dôvodov, že nehnuteľnosť bola predaná obchodnej spoločnosti VKfarm s.r.o., Nálepškova 28, Piešťany, IČO: 438 605 83 a preto odvolací súd dospel k záveru, že došlo k procesnému pochybeniu v predmetnej veci, keď súd prvého stupňa nerozhodol o návrhu navrhovateľa podľa § 92 O.s.p. a tým navrhovateľovi súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom.

Uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/1172/2008 zo dňa 9.2.2011 súd pripustil, aby z konania vystúpila na strane odporcu v III. rade spoločnosť Sky Group Slovakia, s.r.o. so sídlom: Nálepškova 7122/28, Piešťany, IČO: 359 404 76 a na jeho miesto vstúpila spoločnosť: VKfarm, s.r.o. Nálepškova 28, Piešťany IČO. 438 605 803.

Podaním zo dňa 13.6.2011 navrhol právny zástupca navrhovateľa pripustenie účastníka konania U.. Z. L., nar. X.XX.XXXX, bytom F. Č.. XX, P. do konania na strane žalobcu v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. Uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/1172/2008- zo dňa 24.6.2011 súd pripustil, aby do konania na strane navrhovateľa vstúpila U.. Z. L., nar. X.XX.XXXX, bytom F. Č.. XX, P..

Podaním zo dňa 28.12.2011 oznámil právny zástupca navrhovateľky v II. rade, že U.. Z. L. dňa 4.11.2011 zomrela. Zároveň oznámil, že jediným dedičom po zomrelej je navrhovateľ v I. rade C.. P. L.Ý. a teda, že v súlade s § 107 O.s.p. sú splnené podmienky na to, aby súd v konaní pokračoval. Zároveň predložil úmrtný list U.. Z. L. ako aj oznámenie o okruhu dedičov od notárky L.. X. V., ktorá potvrdzuje, že jediným zákonným dedičom po nebohej U.. Z. L. je C.. P. L..

Dňom 22.6.2011 vypovedal odporca v I. rade plnú moc svojmu právnenému zástupcovi L.. X..

Dňa 25.11.2011 splnomocnil odporca v I. rade U.. D. M. na zastupovanie vo veci.

Dňa 12.3.2012 doručil právny zástupca odporcu v I. rade do spisu vyjadrenie, v ktorom uvádza, že v tejto veci navrhovateľa ako účastníci dedičského konania 21D 589/00, Dnot 112/00, v rámci osvedčenia o dedičstve, ktoré nadobudlo účinky právoplatného uznesenia dňa 29.9.2000 uznali existenciu a platnosť kúpnej zmluvy v tomto konaní, keď si uplatnili pohľadávku voči odporcovi v I. rade z titulu neuhradenia časti kúpnej ceny vo výške 1.838.262,- Sk, podľa kúpnej zmluvy vo dňa XX.XX.XXXX. O naliehavý právny záujem na určení, že určité nehnuteľnosti patria do dedičstva v žiadnom prípade nemôže ísť v prípade dedičov - navrhovateľov, ktorí takýto záujem o tieto nehnuteľnosti od počiatku nielenže nejavia, ale aj na tomto nezáujme zotrávajú 8 rokov, v rámci konania o dedičstve prejavia opačný právny záujem, t.j. aby tieto nehnuteľnosti neboli zahrnuté do dedičského konania a to uplatnením pohľadávky z kúpnej ceny o prevode týchto nehnuteľností. Podľa jeho názoru navrhovateľa v žiadnom prípade nemôžu mať naliehavý právny záujem na určení, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, patria do dedičstva, pretože je pre nich záväzný právny stav, t.j. právoplatné osvedčenie o dedičstve, v ktorom zdedili pohľadávku, vyplývajúcu z platnej kúpnej zmluvy.

Tunajší súd rozsudkom č.k. 5C/1172/2008- 380 zo dňa 14.3.2012 návrh zamietol s odôvodnením, že navrhovateľa v rámci žaloby o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, žiadali ako prejudiciálnu otázku riešiť absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi L.. R. L. a Y. U., t.j. domáhali sa určenia, že táto zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. V tomto rozsudku potom tunajší súd

uzavrel, že je síce pravdou, že pri právnom úkone postihnutom absolútnou neplatnosťou nastáva stav, ako keby tento úkon urobený nebol, avšak podstatnou skutočnosťou je to, že k priaznivému ovplyvneniu postavenia navrhovateľa voči odporcom v I., II., III. rade by nedošlo a preto navrhovateľ nemá na danom určení naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou každej určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p. Ak právna otázka má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k inej právnej otázke, nie je daný naliehavý právny záujem na určení tejto predbežnej otázky (§ 80 písm. c) O.s.p.), ak sa možno domáhať priamo určenia samotného práva, ku ktorému predbežná otázka smeruje. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy treba vychádzať z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, podľa ktorého právo k nehnuteľnosti podľa § 1 ods. 1, ktoré vzniklo rozhodnutím súdu o neplatnosti právneho úkonu, sa do katastra nezapíše, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu podľa navrhovateľa na určení troch vzájomne súvisiacich zmlúv je potrebné posúdiť, či rozhodnutím o takomto návrhu by sa odstránila neistota v právnom postavení navrhovateľa. Podľa rozsudku č. k. 5C/1172/2008 - 380 zo dňa 14.3.2012 by sa vyhovením návrhu navrhovateľa neodstránil stav objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi, pretože na základe vyhovujúceho rozsudku súdu by nemohlo dôjsť k zápisu vlastníckeho práva navrhovateľa, prípadne k obnoveniu pôvodných zápisov, keďže v danom prípade boli dotknuté ďalšími právnymi zmenami a to uzavretím ďalších nadväzujúcich zmlúv a smrťou predávajúceho, ako to vyplynulo aj z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co 162/2010. Jediným prostriedkom na odstránenie neistého postavenia navrhovateľa je žaloba o určenie vlastníckeho práva v rámci konania, v ktorej by bola posúdená platnosť uzavretých zmlúv a na základe ktorej by mohlo prísť v prípade kladného rozhodnutia vo veci k obnoveniu zápisov vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Proti tomuto rozsudku sa navrhovateľ odvolal. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2Co 342/2012-441 zo dňa 20.3.2013 rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5C/1172/2008 - 380 zo dňa 14.3.2012 vo výroku vo veci samej o zamietnutí návrhu navrhovateľa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., keď sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o neexistencii naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na požadovanom určení. Vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľ vo veci podal ústavnú sťažnosť 1.7.2013 faxom, doplnenú písomne 4.7.2013, namietajúc porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny Základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 Co 342/2012-441 z 20.3.2013.

Nálezom sp.zn. I.ÚS 482/2013 zo dňa 11.12.2013 ústavný súd rozhodol, že základné právo navrhovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 342/2012-441 z 20.3.2013 porušené boli. Uvedený rozsudok krajského súdu bol nálezom ústavného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Ústavný súd v náleze argumentoval, že je ústavne neakceptovateľný záver, podľa ktorého krajský súd objektívnu nespôsobilosť prípadného vyhovujúceho rozsudku vo veci určenia, že nehnuteľnosť patrila do dedičstva po poručiteľovi vyvolať zmenu v zápise vlastníkov spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností striktnie stotožňuje s absenciou zmeny právneho postavenia sťažovateľa po takomto určení, a tým vylučuje danosť jeho naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Skutočnosť, že prípadné určení, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po otcovi navrhovateľa ani v spojení s následným osvedčením, že tieto nehnuteľnosti ku dňu smrti poručiteľa nadobudol do vlastníctva navrhovateľ, nemôže vyvolať zmenu v zápise vlastníkov v katastri nehnuteľností nemôže viesť striktnie k záveru, že sa tým žiadnym spôsobom nezmení právne postavenie navrhovateľa. Naopak, práve meritórne posúdenie existencie vlastníctva právneho predchodcu navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam môže zmeniť právne postavenie navrhovateľa, keďže jedine úspech navrhovateľa v konaní o jeho návrhu mu umožní uplatnenie svojich prípadných nárokov voči subjektom, ktoré boli alebo sú stále vedené v katastri nehnuteľností ako vlastníci spornej nehnuteľnosti. Opačný záver by znamenal denegatio iustitiae v prípadoch, ak po smrti poručiteľov dôjde k právnym úkonom, ktorých predmetom je nakladanie s majetkom, ktorý patril poručiteľovi ku dňu jeho smrti. Pokiaľ podľa okresného súdu k zmene právneho postavenia navrhovateľa spočívajúcej v prípadnom zápise jeho vlastníctva v katastri nehnuteľností môže viesť jedine žaloba o určenie jeho

vlastníckeho práva, ktorá by umožňovala aj prejudiciálny prieskum platnosti úkonov ku ktorým došlo po smrti poručiteľa, uvedenému je podľa ústavného súdu nutné prisvedčiť. Avšak práve predpokladom aktívnej legitímácie navrhovateľa na podanie takéhoto návrhu je meritórne posúdenie vlastníctva jeho predchodcu v namietanom konaní a osvedčenie nadobudnutia vlastníctva navrhovateľom v nesporovom dedičskom konaní, ktoré nemôže subsumovať všeobecný súd v sporovom konaní o určenie vlastníctva. Ústavný súd preto konštatoval, že z ústavného hľadiska je neakceptovateľný právny názor vyslovený krajským súdom v napadnutom rozsudku, v zmysle ktorého nedostatok právneho záujmu na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi je daný tým, že po úmrtí poručiťoľa došlo k ďalším právnym úkonom, predmetom ktorých bol prevod vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam a teda určením, či nehnuteľnosti patrili ku dňu smrti do vlastníctva poručiťoľa, žiadnym spôsobom nemôže byť dotknuté právne postavenie jeho dediča (navrhovateľa), keďže takéto určenie nemôže viesť k zmene zápisu vlastníkov označených nehnuteľností v katastri nehnuteľností, resp. k zápisu poručiťoľa či navrhovateľa ako vlastníka nehnuteľností.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva záväzný právny názor ústavného súdu (§ 56 ods. 6 zákona č. 38/1993 Z.z., o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov), podľa ktorého skutkové okolnosti posudzovanej veci neumožňujú prijať záver, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, z ktorého vychádzali súdy oboch stupňov v doterajšom priebehu konania a z ktorého dôvodu bol návrh navrhovateľa zamietnutý bez preskúmania jeho vecnej dôvodnosti.

Uznesením č. k. 2Co 204/2014 - 485 zo dňa 30.5.2014 rozhodol Krajský súd v Bratislave tak, že rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5C 1172/2008 - 380 zo dňa 14.3.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dôvodiac, že dôvody uvádzané v náleze ústavného súdu sa vzťahujú v prvom rade ku konaniu na súde prvého stupňa práve z dôvodu, že doteraz súd prvého stupňa sa vecnou opodstatnenosťou podaného návrhu nezaoberal. V prípade, žeby odvolací súd za tohto skutkového stavu vecne prejednával nároky navrhovateľa, odňal by účastníkom možnosť konať pred súdom. Krajský súd v Bratislave uviedol, že v ďalšom konaní súd prvého stupňa, súc pritom viazaný právnym názorom ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveným v jeho náleze zo dňa 11.12.2013, č.k. I.ÚS 482/2013-50 (§56 ods. 6 zákona č. 38/1993 Z.z., o organizácii Ústavného súdu slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov), ktorým sa bude dôsledne riadiť, bude sa zaoberať vecnou opodstatnenosťou podaného návrhu na začatie konania, vykoná, doplní dokazovanie, ktoré bude pre rozhodnutie nevyhnutné (§ 120 ods. 1 O.s.p.), vyhodnotí všetky dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, z hľadiska ich dôležitosti, pravdivosti a hodnovernosti, po takomto vyhodnotení dôkazov riadne ustáli skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie a následne vo veci rozhodne, rozhodnutie riadne odôvodní, vrátane náležitého vysporiadania sa s námietkami a argumentáciou účastníkov konania, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci samej. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 224 ods. 1, § 142 a nasl. O.s.p.; § 157 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie výsluchmi účastníkov konania.

Navrhovateľ sa pridržiaval doterajších prednesov, mal za to, že Ústavný súd Slovenskej republiky dal za pravdu navrhovateľovi, že má naliehavý právny záujem k predmetnej nehnuteľnosti na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelom R. L.. Ďalej Ústavný súd SR poukázal na to, že ide o štandardnú judikatúru súdov, kde poukázal aj na rozhodnutie NS SR, že takto treba v daných veciach postupovať. Na základe uvedeného preto navrhol, aby súd rozhodol nasledovne:

Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané:

na LV č. XXX vedenom Okresným úradom F. katastrálny odbor k.ú. B. V. ako parcela reg. C, parc. č. XXX/XX ostatné plochy o výmere XXX.XXX m², parc. č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere X.XXXm², parc. č. XXX ostatné plochy o výmere XX.XXXm²

na LV č. XXX vedenom na Okresným úradom F. katastrálny odbor k.ú. B. V. ako parcel reg. C, č. XXX/ X orná pôda o výmere XX.XXXm²

na LV XXX Okresným úradom F. katastrálny odbor k.ú. B. V. ako parcela reg. C, parc. č. XXX/X orná pôda o výmere XXXm², parc. č. XXX/XX orná pôda o výmere XXX.XXXm²

patria do dedičstva po nebohom L.. R. L., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom B. V. XXX

Odporca v I. rade v konaní pred súdom uviedol, že zotrúva na svojom stanovisku a to, že v danom prípade nie daný naliehavý právny záujem na určení a to z dôvodu, že navrhovateľ ako účastník dedičského konania zdedil pohľadávku vyplývajúcu z predaja nehnuteľnosti, ktorú poručiteľ previedol na odporcu v I. rade. Týmto rozhodnutím, ktorým súd schválil osvedčenie o dedičstve je navrhovateľ viazaný a sú ním viazané aj všetky ostatné orgány. Toto právoplatné osvedčenie o dedičstve deklaruje určitý právny stav, zaväzuje účastníkov dedičského konania, keďže navrhovateľ sa stal vlastníkom pohľadávky vyplývajúcej z kúpnej zmluvy predanej nehnuteľnosti a nemôže sa domáhať určeníam, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, pretože tomu prekáža právoplatné rozhodnutie v dedičskom konaní na základe, ktorého navrhovateľ zdedil pohľadávku z predmetnej kúpnej zmluvy. Pokiaľ existuje právoplatné rozhodnutie v dedičskom konaní zo zákona vyplýva, že takéto právoplatné rozhodnutie nemožno dodatočne meniť. Ak by na základe tohto rozhodnutia súdu mal byť navrhovateľ dedičom nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu a na základe ďalšieho konania sa mal stať dedičom nehnuteľnosti, avšak súčasne na základe skôr právoplatného rozhodnutia v dedičskom konaní je aj vlastníkom pohľadávky vyplývajúcej z prevodu týchto nehnuteľností. Keďže v jednom dedičskom konaní by súd nemohol schváliť osvedčenie v rámci, ktorého by navrhovateľ dediča súčasne zdedil aj pohľadávku z predaja tejto nehnuteľnosti, nie je možné ani aby takýmto spôsobom v dvoch dedičských konaniach súd takéto právne skutočnosti schválil a teda aby navrhovateľ bol spôsobilým vlastníkom pohľadávky z predaja nehnuteľnosti ako súčasne vlastníkom nehnuteľnosti. Toto výslovne odporuje zákonu a takéto rozhodnutie v dedičskom konaní súde nemôže urobiť. Vzhľadom na túto skutočnosť, keďže pôvodom v dedičskom konaní sa navrhovateľ stal vlastníkom pohľadávky z predaja nehnuteľnosti, už nemôže mať naliehavý právny záujem na tom, aby súd rozhodol, že nehnuteľnosti patria do dedičstva a teda, že by sa mal stať vlastníkom nielen pohľadávky z predaja nehnuteľnosti, ale aj samotnej nehnuteľnosti. Navrhovateľ na základe uvedeného postráda naliehavý právny záujem, pričom uvedené možno označiť skôr ako špekulatívny právny záujem. Na základe uvedeného navrhol žalobný návrh celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia.

Odporca v II. rade sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom odporcu v I. rade a na pojednávaní poukázal na to, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou každej určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p. Jediným prostriedkom na odstránenie neistého postavenia navrhovateľa je žaloba o určenie vlastníckeho práva, v rámci konania, o ktorej by bola posúdená platnosť uzavretých zmlúv a na základe, ktorej by mohlo prísť v prípade kladného rozhodnutia vo veci k obnoveniu zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Túto skutočnosť uviedol v odôvodnení svojho nálezu aj Ústavný súd Slovenskej republiky keď uviedol : ..... Prisvedčil právnemu názoru súdu prvého stupňa, podľa ktorého k zmene právneho postavenia sťažovateľa spočívajúcej v prípadnom zápise jeho vlastníctva v katastri nehnuteľností môže viesť jedine žaloba o určenie jeho vlastníckeho práva (ktorá by umožňovala aj prejudiciálny prieskum platnosti úkonov, ku ktorým došlo po smrti poručiteľa) s tým, že predpokladom aktívnej legitímácie sťažovateľa na podanie takéhoto návrhu je práve meritórne posúdenie vlastníctva jeho predchodcu v namietanom konaní a osvedčenie nadobudnutia vlastníctva sťažovateľom v nesporovom dedičskom konaní, ktoré nemôže subsumovať všeobecný súd v sporovom konaní o určenie vlastníctva.“ Navrhovateľ však takúto žalobu nepodal.

Navyše odporca v II. rade opätovne poukázal na to, že L.. R. L. bol právnik. Kúpne zmluvy boli uzavreté v roku XXXX a predávajúci zomrel v roku XXXX. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že zmluvu uzavrieť chcel a uzavrel ju. Počas svojho života považoval zmluvu za platnú. Jednoznačne bola preukázaná jeho vôľa a záujem predmetné nehnuteľnosti predať kupujúcemu a táto vôľa nebola nikdy ani nikým spochybnená. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok L.. C. B., ktorý v čase spísania zmluvy bol priateľom a zároveň právnym poradcom L.. R. L. a bol prítomný pri týchto úkonoch.

Odporca v II. rade poukázal aj na to, že katastrálny úrad preskúmal platnosť zmluvy v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. t.j. to, či úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná vôľa, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie je obmedzené a povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. S poukazom na judikát R 54/2010 platnosť či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku.

Odporca v III. rade sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, žiadal, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a zotrval na svojich ústnych a písomných vyjadreniach.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - spisovým materiálom Okresného úradu Senec, katastrálneho odboru č. X.-XXX/XX, obsahujúcim zavkladovanú kúpno-predajnú zmluvu medzi L.. R. L. ako predávajúcim a Y.R. U. ako kupujúcim, kúpno-predajnú zmluvu medzi L.. R. L. ako predávajúcim a Y. U. ako kupujúcim, ktorej prvá strana bola preškrtnutá a na ktorej bolo rukou napísané „Zmluva bola prepracovaná“, obe datované dňom XX.XX.XXXX, oznámenie o určení BPEJ L.. X. X., z ktorého vyplýva, že cena pozemkových nehnuteľností, ktoré sú predmetom kúpno-predajnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, evidovanej na OÚ - odbore katastrálnom v Senci pod č.k. X. XXX/XX bola stanovená za parcely č. XXX, parc. č. XXX, parc. č. XXX, spolu na 5.129.958,80 Sk, plnomocenstvo zo dňa 23.2.1998, ktorým účastníci kúpno-predajnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX evidovanej na OÚ - odbore katastrálnom v F. pod č.k. X. XXX/XX, splnomocnili L.. X. X. na zastupovanie vo všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa tejto zmluvy, návrh na vklad do katastra nehnuteľností uvedenej zmluvy, obsahom spisového materiálu Okresného úradu F., katastrálneho odboru X. XXXX/XX a X. XXXX/XX, t.j. predovšetkým kúpnu zmluvou medzi Y. U. ako predávajúcim a Sky Group Slovakia, s.r.o. ako kupujúcim k nehnuteľnostiam kat. úz. B. V., obec B. V., okres F., parc. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda, parcela registra C, vo výmere XX.XXXX m2, vedenom na LV č. XXX, kat. úz. B.Á. V., obec B. V., okres F., parc. č. XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra C vo výmere X.XXX m2, vedenom na LV č. XXX, kat. úz. B. V., obec B.Á. V., okres F., parc. č. XXX vo výmere XX.XXX m2, druh pozemku orná pôda, parcela registra C, vedenom na LV č. XXX, a kúpnu zmluvu medzi Sky Group Slovakia, s.r.o. ako predávajúcim a Štrkopiesky Hrubá Borša s.r.o. ako kupujúcim k pozemkom parc. č. XXX/XX-orná pôda o výmere XXX.XXX m2, parc.č. XXX- zastavané plochy a nádvoría o výmere X.XXX m2 a parc.č. XXX - orná pôda o výmere XX.XXX m2, zapísaných v LV č. XXX, kat. úz. B. V., obec B. V., okres F., výpoveďou svedka L.. C. B. ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise a zistil nasledujúci skutkový stav:

Z kúpno-predajnej zmluvy medzi L.. R. L. ako predávajúcim a odporcom v I. rade, Y. U., zo dňa XX.XX.XXXX na základe ktorej bol povolený vklad do katastra nehnuteľností pod č. X.-XXX/XX, súd zistil, že predmetom prevodu boli nehnuteľnosti evidované v čase uzatvárania zmluvy na OÚ-odbore katastrálnom v F. na LV č. XXX, parc. č. XXX-orná pôda vo výmere XX.XXXm2, parc.č. XXX - orná pôda vo výmere XXX m2 a parc. č. XXX - orná pôda vo výmere XXX.XXX m2, pričom predávajúci L.. R. L. predal celý svoj podiel na uvedených nehnuteľnostiach kupujúcemu Y.Š. U. za dohodnutú kúpnu cenu 3.673.464,- Sk. Dohodnutá kúpna cena bola vyplatená tak, že polovica kúpnej ceny vo výške 1.838.232,- Sk bola vyplatená v plnej výške v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy a druhá polovica mala byť vyplatená najneskôr do 30.9.1999. Zmluva tiež v čl. III uvádza, že Cena prevádzaných nehnuteľností v zmysle určenia BPEJ OÚ odbor pozemkový poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v F. zo dňa 5.1.1999 bola stanovená na 5.129.958,80 Sk. Oproti zmluve, ktorá bola prečiarknutá a následne v ktorej sa nachádza nápis „zmluva bola prepracovaná“, sa zavkladovaná zmluva líši tým, že v prečiarknutej zmluve absentovalo označenie štátneho občianstva účastníkov a tiež táto prečiarknutá zmluva neobsahovala stanovenie ceny prevádzaných nehnuteľností v zmysle určenia BPEJ. V ničom inom, t.j. vo vymedzení účastníkov, predmetu zmluvy či v kúpnej cene prevádzaných nehnuteľností sa obe zmluvy nelíšia. Z plnomocenstva zo dňa 23.2.1998, podpísaného L.. R. L. a Y. U. súd zistil, že obaja účastníci kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1998 evidovanej na OÚ - odbore katastrálnom v F. pod č.k. X. XXX/XX, splnomocnili L.. X. X. na zastupovanie vo všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa tejto zmluvy, na podanie zmluvy, prevzatie zmluvy a vzdanie sa opravného prostriedku voči rozhodnutiu o vklade vlastníckeho práva vydaného vo veci uvedeného čísla kúpno-predajnej zmluvy. Z návrhu na vklad vlastníckeho práva zo dňa XX.XX.XXXX, doručeného Okresnému úradu, odboru katastrálnemu v Senci dňa 26.1.1999, evidovaného pod X. XXX/XX, podpísaného oboma účastníkmi kúpnej zmluvy, L.. R. L., ako aj Y. U., vyplýva, že účastníci zmluvy navrhli, aby OÚ- odbor katastrálny v F. rozhodol o vklade vlastníckeho práva nehnuteľností evidovaných na OÚ-odbore katastrálnom v F. na LV č. XXX, parc. č. XXX-orná pôda vo výmere XX.XXXm2, parc.č. XXX - orná pôda vo výmere XXX m2 a parc. č. XXX - orná pôda vo výmere XXX.XXX m2 do katastra nehnuteľností. Súčasne prehlásili, že účastníci zmluvy sú oprávnení s predmetom zmluvy nakladať. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra bol podpísaný oboma účastníkmi kúpnej zmluvy. Ďalej má tunajší súd za preukázané, že na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, doručeného Katastrálnemu úradu v Bratislave, Správe katastra F. 8.8.2005, evidovaného pod č. X.-XXXX/XX, ktorého prílohou bola kúpna zmluva medzi predávajúcim Y. U. a kupujúcim Sky Group Slovakia, s.r.o., Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 35 940 476, bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech kupujúceho Sky Group Slovakia, s.r.o. k nehnuteľnostiam kat. úz. B. V., obec B.Á. V., okres F., parc. č. XXX/X, druh pozemku orná pôda, parcela registra C, vo výmere XX.XXXX m2, vedenom na LV č. XXX, kat. úz. B. V., obec B. V., okres F., parc. č. XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra C vo

výmere X.XXX m², vedenom na LV č. XXX, kat. úz. B. V., obec B. V., okres F., parc. č. XXX vo výmere XX.XXX m², druh pozemku orná pôda, parcela registra C, vedenom na LV č. XXX. Na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností doručeného Správe katastra 14.7.2007 evidovaného pod č. X. XXXX/XX, ktorého prílohou bola kúpna zmluva medzi predávajúcim Sky Group Slovakia s.r.o. a kupujúcim Štrkopiesky Hrubá Borša, s.r.o., IČO 35 938 064, Majer- Malá Borša, 925 23 Hrubá Borša, bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pre kupujúceho Štrkopiesky Hrubá Borša s.r.o., k nehnuteľnostiam parc. registra C, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: orná pôda o výmere XXX.XXX m², parc. registra C, parc. č. XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere X.XXXm², parc. registra C, parc. č. XXX, druh pozemku: orná pôda o výmere XX.XXXm².

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva. Odporcom bolo uložené sa k veci písomne vyjadriť, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, resp. na spochybnenie v návrhu uvádzaných skutočností.

Podľa § 80c O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 34 OZ právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 OZ

(1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

(2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

(3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Podľa § 37 OZ

(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný

(2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

(3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

Podľa § 46 OZ

(1) Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

(2) Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Po posúdení všetkých skutkových a právnych okolností prejednávanej veci dospel tunajší súd k záveru, že návrh na určenie, že v návrhu špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po L.. R. L., nar. X.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXX a zomrelom XX.X.XXXX, naposledy bytom B. V. Č.. XXX, je potrebné ako nedôvodný zamietnuť.

Navrhovateľ mal za to, že má naliehavý právny záujem na určení, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi L.. R. L., ktorého zákonným dedičom bol práve navrhovateľ, pričom hmotnoprávne dôvodnosť takéhoto určenia odvodzoval od absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, uzavretej medzi L.. R. L. ako predávajúcim a Y. U. ako kupujúcim zo dňa XX.XX.XXXX, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti parc. č. XXX - orná pôda o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXX m² a parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXX.XXX m², ktoré boli v čase uzatvárania kúpnej zmluvy evidované na Katastrálnom úrade v F. na LV č. XXX, pre kat. úz. B. V..

K otázke naliehavého právneho záujmu vyjadril záväzný právny názor Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I.ÚS 482/2013 zo dňa 11.12.2013, keď judikoval, že nemožno stotožniť objektívnu nespôsobilosť prípadného vyhovujúceho rozsudku vo veci určenia, že nehnuteľnosti patrili do dedičstva po poručiteľovi vyvolať zmenu v zápise vlastníkov spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností s absenciou zmeny právneho postavenia navrhovateľa po takomto určení, a následne z uvedeného vyvodíť absenciu právneho záujmu na takomto určení. Skutočnosť, že ani prípadné určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po otcovi navrhovateľa v spojení s následným osvedčením, že tieto nehnuteľnosti ku dňu smrti poručiteľa nadobudol do vlastníctva navrhovateľ, nemôže vyvolať zmenu v zápise vlastníkov v katastri nehnuteľností, nebude viesť k záveru, že sa tým nezmení právne postavenie navrhovateľa. Naopak, jedine úspech navrhovateľa v tomto konaní mu umožní uplatnenie svojich prípadných nárokov voči subjektom, ktoré boli alebo sú stále vedené v katastri nehnuteľností ako vlastníci sporných nehnuteľností. K zápisu vlastníckeho práva navrhovateľa k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností môže viesť jedine žaloba o určenie jeho vlastníckeho práva, avšak práve predpokladom aktívnej legitímácie navrhovateľa na podanie takéhoto návrhu je meritórne posúdenie vlastníctva jeho predchodcu ku dňu smrti a osvedčenie nadobudnutia vlastníctva navrhovateľom v nesporovom dedičskom konaní, ktoré nemôže subsumovať všeobecný súd v sporovom konaní o určenie vlastníctva. Je teda zrejmé, že naliehavý právny záujem na určení, že v návrhu špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po L.. R. L., je u navrhovateľa daný, a to z toho dôvodu, že iba po určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po navrhovateľovom otcovi a po vydaní osvedčenia o nadobudnutí vlastníctva navrhovateľom, je tento aktívne legitimovaný na podanie žaloby o určenie vlastníctva. V prejednávanom prípade teda nejde o zbytočne vyvolané konanie, kedy by sa nastolená právna otázka dala lepšie riešiť iným, vhodnejším procesným nástrojom ochrany práva navrhovateľa, ale podaný návrh na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi L.. R. L., je nevyhnutným krokom v rade procesných úkonov potrebných na uplatnenie navrhovateľom tvrdeného nároku, kedy vynechanie ktoréhokoľvek z daných konaní by spôsobilo neúspech navrhovateľa v konaní o určení vlastníctva. Tunajší súd v tejto chvíli takisto považuje za vhodné odkázať na doterajšiu judikatúru, podľa ktorej možno ustáliť, že naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Navrhovateľov právny záujem na určení, že v návrhu špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po L.. R. L. je daný z vyššie uvedených dôvodov.

Okresný súd v Pezinku súc viazaný záväzným právnym názorom Ústavného súdu SR v spojení s Uznesením Krajského súdu v Bratislave teda pristúpil k meritórnemu posúdeniu otázky, či dané nehnuteľnosti patria do dedičstva po L.. R. L., pričom pre zodpovedanie tejto otázky je nevyhnutné posúdiť ako predbežnú otázku absolútnej neplatnosti kúpno - predajnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzavreli L.. R. L. ako predávajúci a Y. U. ako kupujúci a ktorej absolútnu neplatnosť navrhovateľ namieta.

Navrhovateľ má za to, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ z dôvodu, že zo znenia čl. III kúpnej zmluvy je nepochybné, že nejde o originál kúpnej zmluvy podpísanej jej účastníkmi dňa XX.XX.XXXX, keďže týmto nemohlo byť známe, aký obsah bude mať list Okresného úradu v F. zo dňa 5.1.1999 ohľadne zaradenia predávaných pozemkov do BPEJ. Pôvodná prvá strana kúpnej zmluvy teda bola vymenená a nahradená novou stranou. Táto skutočnosť má za následok, že nejde o kúpnu zmluvu, ktorá by bola na jednej listine a nevyjadruje vôľu účastníkov zmluvy, pričom jej obsah nie je zhodný s obsahom kúpnej zmluvy, ktorú podpísali L.. R. L. a Y. U. dňa XX.XX.XXXX.

Ustanovenie § 37 OZ uvádza, že právny úkon musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Taktiež uvádza, že ak predmetom je plnenie nemožné, aj tento úkon je neplatný. Na druhej strane však právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

Sloboda vôle podľa komentára k OZ uvádza, že táto vychádza z podmienok utvárania vôle konajúceho subjektu. Ak tieto podmienky nepôsobia rušivo, násilne na mechanizmus vzniku vôle, neobmedzujú konajúceho vo výbere primeraných možností na prejave vôle, možno konštatovať, že vôľa je slobodná. Vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje.

Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že adresát je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky na vyjadrenie právneho úkonu a napokon určitý je vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom.

Chyby v písaní a v počítaní nevyvolávajú neplatnosť právneho úkonu.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny úkon urobený vo forme kúpnej zmluvy bol L.. R. L. urobený v súlade so zákonom, slobodne, vážne, zrozumiteľne a určite. L.. R. L. bol renomovaný právnik, teda osoba znalá práva, takýto úkon chcela a aj urobila a navyše aj svedok potvrdil, že takýto úkon jednoznačne L.. L. chcel urobiť.

Ustanovenie § 39 OZ taxatívne vymedzuje tri prípady, kedy je právny úkon absolútne neplatný, pričom uvedený výpočet nemožno žiadnym spôsobom výkladom rozširovať, t.j. absolútne neplatným môže byť len právny úkon, ktorý svojím obsahom (nie teda formou) alebo účelom odporuje zákonu, taký právny úkon, ktorý zákon obchádza alebo ktorý sa prieči dobrým mravom. Právny úkon je svojím obsahom v rozpore so zákonom vtedy, ak práva a povinnosti, ktoré tvoria jeho obsah, nie sú v súlade s právnym predpisom kogentnej povahy. Rozpor so zákonom znamená nielen rozpor s OZ, ale so všetkými predpismi kogentnej povahy, ktoré majú právnu silu zákona. Predpismi, ktorých porušenie má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, sú najmä všetky zákonné normy, ktoré obmedzujú zmluvnú voľnosť účastníkov, v súčasnosti najmä tzv. blokačné ustanovenia v reštitučných a privatizačných zákonoch. Svojím účelom bude právny úkon v rozpore so zákonom za predpokladu, že zákon právny úkon dovoľuje len za určitým presne stanoveným účelom, avšak daný právny úkon sleduje úplne iný cieľ. Napokon, právny úkon svojím obsahom alebo účelom obchádza zákon vtedy, ak síce nie je v priamom rozpore so zákonom, ale v jeho dôsledkoch vedie k tomu, že právny predpis nie je dodržaný (viď napr. R 23/2014). Za dobré mravy je potrebné považovať súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných (viď napr. uznesenie Nejvyššieho soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 664/2003 zo dňa 2. 7. 2003).

Navrhovateľ nešpecifikoval, pod ktorý z uvedených dôvodov absolútnej neplatnosti podraďuje svoj prípad. Pokiaľ ide o prvý dôvod neplatnosti, tunajší súd povinnosť predávajúceho previesť vlastnícke právo k v zmluve špecifikovaným nehnuteľnostiam na kupujúceho a povinnosť kupujúceho zaplatiť za ne dohodnutú kúpnu cenu, tak ako aj právo kupujúceho nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a právo predávajúceho, aby mu kupujúci v dohodnutej lehote vyplatil kúpnu cenu, považuje za celkom štandardný obsah právneho úkonu kúpnej zmluvy, pričom navrhovateľ netvrdil, žeby v danom prípade existovalo akékoľvek zákonné obmedzenie zmluvnej voľnosti prevádzať nehnuteľnosti. Práva a povinnosti, vyplývajúce účastníkom z predmetnej kúpnej zmluvy neporušujú žiaden právny predpis kogentnej povahy. Zákon tiež neurčuje povinnosť prevádzať nehnuteľnosti iba za určitým presne špecifikovaným účelom, preto nemôže byť predmetná kúpna zmluva svojím účelom v rozpore so zákonom. Navrhovateľ tiež netvrdil a nepoukázal na žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že predmetná kúpna zmluva je zastretým právnym úkonom a vo svojich dôsledkoch vedie k nedodržaniu zákona. Čo sa ďalej týka otázky dobrých mravov, tunajší súd v prvom rade považuje za potrebné pripomenúť skutočnosť, že ani navrhovateľ nepopiera vôľu L.. R. L. predať v zmluve špecifikované nehnuteľnosti odporcovi v I. rade - Y. U., nepopiera vôľu odporcu v prvom rade tieto nehnuteľnosti od L.. L. kúpiť a vôľu oboch účastníkov previesť vlastníctvo k nim za kúpnu cenu vo výške 3.673.464,- Sk, ktoré podstatné náležitosti sú zhodné tak v zavkladovanej ako aj v „pôvodnej“ kúpnej zmluve, t.j. v jej verzií pred „prepracovaním“. Navrhovateľ tiež nepopiera tvrdenie odporcu v I. rade, že k doplneniu

zmluvy došlo v priestoroch Správy katastra v F., za osobnej účasti účastníkov zmluvy a to odporcu v I. rade a nebohého R. L. a pracovníčky Správy katastra F.. Tunajší súd takisto poukazuje na skutočnosť, že nijakým spôsobom sa „prepracovaním“ kúpnej zmluvy nemenili práva a povinnosti jej účastníkov, keď boli doplnené iba údaje o štátnom občianstve účastníkov a údaje ohľadne zaradenia predávaných pozemkov do BPEJ, ktoré však tiež nemali žiaden vplyv na vzájomné práva a povinnosti účastníkov kúpnej zmluvy, keď uvedenie BPEJ si vyžadovala vtedajšia právna úprava len na účely daňové a toto bolo určené Okresným úradom, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v F., teda vôľa účastníkov na jeho určenie nemala žiaden vplyv. Za takýchto okolností potom nemožno ani formálne nesprávne doplnenú kúpnu zmluvu považovať za absolútne neplatnú z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, keďže napriek tomu, že došlo k formálnemu pochybeniu pri jej dopĺňaní, jej obsah sa nezmenil, t.j. nedošlo k zmene práv a povinností zmluvných strán a nebol preukázaný, ba dokonca ani tvrdený, zlý úmysel niektorého z účastníkov takto zmenenej zmluvy. Dobré mravy sú merítkom hodnotenia konkrétnych situácií, zodpovedajúcich všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti so všeobecnými morálnymi zásadami spoločnosti. Tunajší súd v žiadnom prípade nemôže považovať za so všeobecnými morálnymi pravidlami spoločnosti súladný výklad, kedy by za absolútne neplatnú bola vyhlásená zmluva medzi účastníkmi, ktorých vôľa bola nepochybne daná, výhradne pre procesné pochybenie v dopĺňaní takejto zmluvy. Na tomto mieste považuje za vhodné poukázať tiež na judikát Ústavného súdu ČR I ÚS 625/03, v zmysle ktorého „základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné oba výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť len výnimkou, nie zásadou. Tento výkladový argument má charakter všeobecného princípu právneho. Nie je ústavne konformný a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyvierajúcimi z čl. 1 Ústavy taká prax, kedy všeobecné súdy preferujú opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy nezakladá. Pri výklade právnych úkonov je nepísaným právnym pravidlom tiež predpoklad, podľa ktorého žiadny normotvorca nezamýšľa dať ním tvorenému aktu absurdné alebo nerozumné dôsledky. Ak teda výklad zmlúv vedie z pohľadu strán touto zmluvou viazaných k absurdným výsledkom, je treba sa mu vyhnúť inou aplikáciou príslušného ustanovenia.“ S uvedeným sa stotožnil aj Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I ÚS 242/07zo dňa 3.7.2008, ktorý rovnako favorizuje výklad platnosti zmlúv. Tunajší súd teda má za to, že v súlade s uvedeným je potom potrebné považovať predmetnú zmluvu za platnú, keďže takýto výklad jednak lepšie zohľadňuje povahu súkromného práva a zmluvnú autonómiu a po druhé považovať formálne pochybenie nemajúce dopad na skutočné práva a povinnosti zmluvných strán za konanie v rozpore s dobrými mravmi by podľa tunajšieho súdu bol prehnane formalistický výklad vedúci k absurdným záverom, a to i s prihliadnutím na skutočnosť, že dobré mravy boli ako neprávny inštitút včlenené do právneho poriadku práve za účelom zmiernenia tvrdosti zákona.

Čo sa týka navrhovateľovej námietky týkajúcej sa technickej jednoty zmluvy, opätovne postačí odvolať sa na doterajšiu ustálenú judikatúru, napr. rozsudok NS SR zo dňa 18.1.2011 sp. zn. 3 Sžo 64/2010, v ktorom Najvyšší súd uviedol:

„Podľa publikovaného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cpj 33/01 zo dňa 03.10.2001 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 69/2001), zmluva o prevode nehnuteľnosti musí byť uzavretá v písomnej forme, pričom prejavy vôle účastníkov, vrátane ich podpisov, musia byť na tej istej listine (§ 46 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka); pokiaľ takúto zmluvu, vrátane jej nedielných príloh, tvorí viac ako jeden list, musia byť všetky tieto jednotlivé hárky pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu listiny, a to už pred jej podpísaním.

Zmluva tvorí technickú jednotu listiny, ak jej jednotlivé listy obsahujúce podstatné náležitosti sú pevným spôsobom zviazané. Právnu otázku - technickú jednotu zmluvy o prevode nehnuteľnosti ako právneho úkonu uzavretého podľa Občianskeho zákonníka, odvolací súd nehodnotí ako podmienku platnosti zmluvy ale ako nedostatok, na odstránenie ktorého musí byť účastník správneho konania vyzvaný príslušným orgánom katastra. Technickú jednotu zmluvy o prevode nehnuteľnosti (a príloh predkladaných podľa katastrálneho zákona) možno považovať iba za správou katastra žiadanú formu predkladania návrhov na vklad a ich príloh do katastra nehnuteľností. S touto formou predkladania návrhov na vklad a príloh sa odvolací súd stotožňuje. Existencia prípadných nedostatkov v technickej jednote listiny je však zákonným dôvodom na prerušenie katastrálneho konania podľa § 31a písm. c/

katastrálneho zákona, za účelom vyzvania účastníka správneho konania na odstránenie väd návrhu na vklad. (vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 3 Sž-o-KS 55/2006).“

Ak teda skutočne došlo k porušeniu technickej jednoty kúpnej zmluvy, takéto konanie stále nezakladalo neplatnosť kúpnej zmluvy, ale iba povinnosť správneho orgánu vyzvať účastníkov na odstránenie väd návrhu na vklad. Či k takejto výzve zo strany Okresného úradu, katastrálneho odboru aj reálne došlo alebo nie, má pre posúdenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy nulový význam. Ďalej súd poukazuje na charakter absolútnej neplatnosti, kedy protiprávnosť úkonu dosahuje takú mieru závažnosti, že takýto právny úkon nie je možné konvalidovať či ratihabovať. Pokiaľ by porušenie technickej jednoty listiny malo mať za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ako to tvrdí navrhovateľ, odstránenie väd by nebolo možné a preto by ani nebolo relevantné na takéto odstránenie väd účastníkov vyzývať. Keďže ale naopak, ako vyplýva aj z vyššie uvedeného judikátu, správny orgán má povinnosť vyzvať účastníkov na odstránenie väd podania, je zrejmé, že vadu technickej jednoty kúpnej zmluvy je možné odstrániť a teda ani porušenie technickej jednoty listiny bez ďalšieho nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy.

Súd takisto nepovažoval za potrebné bližšie sa zaoberať ničím nepodloženým tvrdením navrhovateľa, že plnomocenstvo pre L.. X.E. X. zo dňa 23.2.1998 nepodpisoval L.. R. L., keďže návrh na vklad do katastra nehnuteľností nepodpisoval L.. X., ale samotní účastníci a žiadnu ďalšiu spojitosť s tvrdenou absolútnou neplatnosťou zmluvy tunajší súd nevidí.

Súd v danej veci považuje za potrebné poukázať aj na „dobu“ uzavretia tejto kúpnej zmluvy t.j. XX.XX.XXXX a to jednak v kontexte na vôľu účastníkov kúpnych zmlúv, právnu istotu účastníkov zmluvných vzťahov ako aj pri posudzovaní formálnej stránky kúpnej zmluvy je potrebné zohľadniť dobu, kedy bola kúpna zmluva uzavretá.

Súd však považuje za dôležité zdôrazniť, že všetky podstatné náležitosti kúpnej zmluvy - teda predmet kúpy aj kúpna cena nesmú v žiadnej zmluve absentovať a tieto ani neabsentovali a boli vo všetkých zmluvách rovnaké. Teda tieto údaje neboli ani zmenené, ani doplnené. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že bola dodržaná písomná forma, pričom podpisy na zmluve sú na jednej listine a boli riadne notársky overené. Navyše vôľa účastníkov kúpnej zmluvy bola preukázaná aj svedkami.

Vzhľadom na uvedené potom tunajší súd uzatvoril, že kúpna zmluva zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená medzi L.. R. L. a odporcom v I. rade absolútne neplatná nie je a teda ani v návrhu špecifikované nehnuteľnosti nepatria do dedičstva po L.. R. L..

Navrhovateľ žiadal vykonať ďalší dôkaz a to znalecký posudok, že L.. L. nepodpísal splnomocnenie pre L.. X. a žiadal výsluch svedka L.. X..

Súd návrh na vykonanie dokazovania navrhnuté navrhovateľa zamietol z dôvodu, že v konaní vedenom na tunajšom súde 8C/363/2010 bolo nariadené znalecké dokazovanie avšak znalec nemohol vykonať znalecký posudok z dôvodu jeho nemožnosti a L.. X. v konaní už vypočutý bol.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Pezinok na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Pokiaľ odporca dobrovoľne neplní svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, navrhovateľ môže svoju pohľadávku vymáhať prostredníctvom súdneho exekútora.